

Bybyggerne snakker i det Fjerne Østen

12. september 2023 (EIRNS) – “Ved du, hvad vi har tænkt os at gøre? Vi vil bygge et nuplex (et atomkompleks.) Fortæl dem det. Hvordan bygger man et nuplex? Tja, man går ud og graver et stort krater.... Byg et krater på størrelse med en by, en by med en halv million mennesker, eller 100.000 mennesker, men byg et krater til en industriby af en ny type, fra seks, syv eller otte etager under overfladen. På denne plads placerer vi to atomkraftværker på hver en halv til to gigawatt. Vi kommer ikke til at eksportere for nogle få, ti eller tyve milliarder dollars ekstra – vi kommer til at eksportere hundredvis af byer!!!

I Lyndon LaRouches præsidentkampagne i 1978 var og forbliver hans design af en ny type bank, kaldet Den Internationale Udviklingsbank, udformet til at gøre teknologioverførsel fra den “avancerede” til den “udviklende” sektor til den grundlæggende, karakteristiske låneaktivitet for denne bank, revolutionerende. LaRouches unikke koncept om Verdenslandbroen, der består af det, han kaldte “udviklingskorridorer”, er også unikt. Det frigør menneskeheden fra behovet for at bygge de fleste byer langs kyster eller allerede eksisterende indre vandmasser, og i stedet importere selve processen med systemisk, ”komplet” industriel udvikling ind i kontinenternes indre gennem et system af vand- og kraftprojekter. Disse to ideer ændrer ikke kun karakteristikken af, hvordan civilisationen, men også selve biosfæren udvikler sig. Disse og andre af LaRouches ideer er de mest avancerede økonomiske forestillinger, der nogensinde er blevet præsenteret i en valgkampagne af en kandidat til et offentligt embede i historien. De bør gøres til genstand for diskussion, overvejelse og debat i de “ikke-valg”, der er planlagt i USA i 2024. Disse ideer fremstår som

fuldstændig revolutionerende, selv 45 år efter at de blev foreslået første gang. Det er kun ved at præsentere ideer af denne type i gaderne i USA og Europa i særdeleshed, herunder i en valgsammenhæng, at grundlaget for forhandlinger mellem Rusland og den transatlantiske verden, eller Kina og den transatlantiske verden, kan genetableres på et højere begrebsmæssigt grundlag end det, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Kun hvis den metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske forslag, i stigende grad diskuteres offentligt, er det sandsynligt, at Anglosfæren stadig kan blive afskrækket fra sin katastrofale, "overraskende" korte vej til atomkrig. LaRouches publikationer er det kortsigtede middel til dette formål, suppleret af energiske kampagner på de sociale medier, der distribuerer videomateriale som Helga Zepp-LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets konference den 9. september, "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Der, og i hendes [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) fra november sidste år, kan læseren møde den bedste kortsigtede introduktion til den metode, hvormed en højere orden af strategisk international politik skabes.

Mens der sker mange ting i den aktuelle historie, er det vigtigt for alle, der rent faktisk bekymrer sig om civilisationen, at læse [præsident Putins](<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) tale den 12. september til det årlige plenarmøde i det Østlige Økonomiske Forum direkte, snarere end de forskellige medieforvrængninger. Den bør læses ud fra LaRouches "City-Builder"-opfattelse af den nye økonomiske platform, som er identificeret ovenfor. Men hvorfor? Lad os undersøge denne udtalelse, som Putin kom med i sin hovedtale til plenarmødet i

det 8. Østlige Økonomiske Forum i dag: "I bund og grund er vi vidner til en ny model for relationer og integration – og ikke efter vestlige mønstre, for eliten, for den udvalgte 'gyldne milliard', men for hele menneskeheden og hele den eksisterende og udviklende multipolære verden. Denne model tilbyder kreativ energi, åbenhed og fokus på et specifikt resultat som en stærk konkurrencemæssig fordel for Asien-Stillehavsområdet, en nøglefaktor, der bestemmer, og jeg er sikker på, at det i lang tid vil bestemme dets globale lederskab inden for økonomisk vækst."

I talen koncentrerede præsident Putin sin opmærksomhed om det enorme potentiale i det russiske Fjernøsten, et område, der er mere end 80% i forhold til det kontinentale USA. Putin påpegede: "Jeg bør her bemærke, at den gennemsnitlige procentdel af udforskede undergrundsressourcer i Fjernøsten nu er 35%. Ser I, kun 35% af undergrunden er blevet udforsket. Hvad betyder det? Det viser, at der er alle muligheder for, at mineindustrien kan vokse med stormskridt, herunder de strategiske råstoffer, som der er mangel på, og som vil blive efterspurgt i fremtidens økonomi. ... For at øge omfanget af den geologiske efterforskning har vi lanceret en frontstrategi, hedder det så smukt: Geologi. Genoplivning af en legende. Jeg beder regeringen om at inkludere et separat afsnit i den, tilegnet studiet af undergrunden i Fjernøsten og at begynde at forberede et lignende afsnit for Sibirien..."

De, der kender noget til USA's videnskabelige historie, kan høre antydningen af, hvad Putin faktisk diskuterer her. Hvilken betydning i amerikansk historie har for eksempel United States Geological Survey, United States Coast Survey eller U.S. Geodetic Survey og deres roller i etableringen af et videnskabeligt uafhængigt og stadig mere selvforsynende USA? Som svar på vedtagelsen af den John Quincy Adams-inspirerede General Survey Act fra 1825, "der bemyndiger præsidenten til at ansætte officerer fra hærens ingeniørkorps til at foretage undersøgelser af veje og kanaler af national

betydning”, udtalte John Randolph, senator i Virginia: “Hvis Kongressen har magt til at gøre det, han foreslår med dette lovforslag ... kan de frigøre alle slaver i USA.”

BRIKS-processen, som så længe er blevet fordømt og afvist af dem, der vil have verden kastet ud i evig krig, er i stigende grad kommet til at fremstå som ” kim-krystallen”, men ikke desto mindre den centrale fysiske realitet i en fremtidig “ny planetarisk sammensætning af kræfter.” Selvom Reuters og andre medier rapporterede om underordnede forhold i Putins tale, kunne de ikke få fat i ret meget, men mange besluttede at fokusere på den russiske præsidents udtalelse i diskussioner med [forummets [ordstyrere] (<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>) om, at “hvis man ser på sikkerhedsområdet, vil nye fysiske principper for våben sikre ethvert lands sikkerhed i det nære historiske perspektiv. Vi forstår dette meget godt og arbejder på det.” Det skræmte dem nok til at rapportere det, sammen med Nordkoreas Kim Jong Uns besøg i Rusland og “hvad det muligvis kunne betyde.”

Hvad det hele dybest set betyder – hvad BRIKS-Plus-processen, der er baseret på Lyndon LaRouches revolutionære ideer, kan betyde – er, at solen er ved at gå ned over de mange imperialismer, der har domineret alt for meget af menneskelivet i alt for lang tid. Briterne er ikke begejstrede, men de er heller ikke i stand til at stoppe processen, med mindre de anstifter en atomkrig. Hvad angår byernes rolle i opnåelsen af større menneskelig rigdom, intelligens og frihed, så overvej dette.

I år 1800 boede omkring 3% af verdens befolkning i byer. I 1900 boede omkring 14% af verden i byer. Nu bor 55% af verden i byer. Det forventes, at mindst 68% af verden vil bo i byer i år 2050. “Indien, Kina og Nigeria vil tilsammen stå for 35 % af den forventede vækst i verdens bybefolkning mellem 2018 og 2050. I 2050 forventes det, at Indien vil have tilføjet 416 millioner byboere, Kina 255 millioner og Nigeria 189

millioner.”

Hvem skal bygge disse byer i fremtiden? Hvor vil disse bybyggere blive født? Da LaRouche for årtier siden foreslog en revolution med indfasede, efterhånden kernefusionsbaserede økonomier, der producerede byer til eksport, bygget til at ændre sig, når de blev ældre, med modulære industrielle muligheder, forestillede han sig også arbejdsstyrker, der var så fortrolige med “maskinværktøjsprincippet”, at de var dygtige til at ændre deres færdigheder, så de kunne tilpasse sig og blive inkorporeret i endnu ukendte industrier. Det er disse arbejdsstyrker, der skal bygge fremtidens afrikanske byer, og ikke dø på Libyens kyster eller i Middelhavets dødelige vande. Hvad enten det er i form af rumteknologi, fusionsteknologi, højhastighedstog/magnetisk svævende togteknologi, vand- og energiteknologi osv. Det er på tide, at bybyggere og byboere verden over, i modsætning til Mike “Mouse-o-lini” Bloombergs projekt “Venetianske verdensbystater”, bygger hundredvis af byer, der er fulde af den optimisme, som kun kolonialismens endelige afslutning kan bringe menneskeheden.

Foto: CC0